

KOŚCIÓŁ CHRZEŚCIJAN DNIA SOBOTNIEGO

TYDZIEŃ MODLITWY

2021

18.12 - 25.12

Przesłanie Daniela

Ten szczególny mąż Boży – Daniel otrzymał świadectwo od poślątca Bożego, że jest mężem bardzo miłym przed Bożym obliczem. Dan 9,23: 10,11.19

Daniel przeżył kilku królów. Żył w czasach panowania Babilonu oraz nowej potęgi Medo-Persji za panowania królów jak Dariusz i Cyrus. Pełnił najwyższe urzędy, np. za Dariusza Medyczyka, był jednym z trzech mężów, którzy nadzorowali pracę stu dwudziestu zarządców nad całym królestwem. Król widząc jego mądrość oraz nadzwyczajnego ducha, chciał ustanowić go nad całym swoim królestwem. Dan 6, 1-4

Obowiązki nie przeszkodziły Danielowi, aby codziennie pielęgnować społeczność z Bogiem. Trzy razy dziennie szedł do swojego pokoju, otwierał okno w kierunku Jeruzalem, padał na kolana, modlił się i wysławiał swojego Boga. Dan 6,11

Kiedy zrozumiał przyczyny nieszczęścia swojego narodu, zwrócił swoje oblicze na Pana Boga, aby się modlić, błagać w poście, we włosienicy i popiele Dan 9,2-19. Warto zauważyć, że mimo iż Daniel nie był winny za grzech Izraela, modlił się słowami: *„zgrzeszyliśmy, zawiniliśmy, postępowaliśmy bezbożnie, odstąpiliśmy, nie słuchaliśmy.”* Dan 9, 5.6

Rozpoczynając tydzień modlitwy, uniźmy się przed naszym Bogiem i w postach zanośmy nasze modlitwy. Wyznajmy nasze grzechy, zwróćmy uwagę na naszego Pana Jezusa Chrystusa, który oddał swoje życie przelewając krew, aby odkupić i uwolnić nas z naszych win.

Jeżeli jest coś, w czym niedomagamy, jesteśmy słabi, poprośmy naszego Boga o siłę i moc do zwycięskiego życia.

Prośmy również o wybaczenie win, zarówno tych osobistych, jak i tych, które były lub są obecne w naszej społeczności. Cokolwiek było złego, niewłaściwego, niech Pan Bóg odpuści, a krew Jezusa niech uwolni Kościół od wszelkiej nieczystości.

Wywyższajmy jedynego Boga i Pana naszego Jezusa Chrystusa, oddając im należną chwałę i uwielbienie.

Niech to będzie czas uwielbienia, ale również czas zastanowienia, skruchy i próśby o wybaczenie.

Niech ten dzień będzie czasem dobrych postanowień, np: wprowadzenie codziennej społeczności z Bogiem oraz modlitwy.

Przesłanie Izajasza

Działalność Izajasza, proroka Bożego, miała miejsce w czasie panowania królów Judzkich: Uzjasza, Jotama, Achaza, Hiskiasza. Nie był to łatwy czas do reprezentowania Boga i głoszenia Jego Słowa w królestwie, które przesiąknięte było odstępstwem, niesprawiedliwością i grzechem.

Kiedy Pan Bóg w swojej Świątości, wielkości i chwale, ukazał się w widzeniu Izajaszowi, przerażony powiedział: *„Biada mi! Zginąłem, bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkałem pośród ludu nieczystych warg, gdyż moje oczy widziały Króla, Pana Zastępów.*

Kiedy jednak jego grzech został odpuszczony, a wina usunięta, Bóg zapytał: *Kogo poślę? I kto tam pójdzie?* Wtedy Izajasz nie miał wątpliwości i z odwagą odpowiedział na Boże poselstwo: *„Oto jestem poślij mnie!”* Iz 6,1-8

Módlmy się: O ożywienie naszego życia duchowego, abyśmy tak, jak Izajasz, byli gotowi do służby dla naszego Boga. *Wzywam was tedy bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza.* Rz 12,1

Módlmy się, aby *„Bóg według upodobania sprawił w nas chcenie i wykonanie.”* Flp 2,13

Żebyśmy z odwagą głosili słowo Ewangelii Zbawienia, w tym niełatwym czasie. Aby każdy z nas przynosił chwałę Bogu i był błogosławieństwem w swoich miejscach: domach, placówkach, zborach i wśród otaczających nas ludzi.

Przesłanie Arcypasterza

„Ja jestem dobry pasterz. Dobry pasterz życie swoje kładzie za owce” J. 10.11

Słowa te powiedział Jezus, który będąc u Ojca, posiadał chwałę i Boże atrybuty. Zostawił to wszystko, uniził się i był posłuszny aż do śmierci i to śmierci krzyżowej. Flp 2,6-8

Jego życie naznaczone było pokorą i całkowitym oddaniem służbie dla ludzi. Był wśród cierpiących i potrzebujących, uzdrawiał i pocieszał, a kiedy była potrzeba, w cudowny sposób karmił tysiące ludzi mając niewielką ilość pożywienia. Zwiastował i nauczał Dobrą Nowinę o Królestwie Bożym ... *„jako moc mający, a nie jak uczeni w piśmie... tak, że tłumy się dziwiły nad nauką jego.”* Mat 7,28.29.

Po całym dniu, wieczorem lub wcześniej rano, oddalał się na osobność, aby przebywając w obecności Ojca, na nowo czerpać moc do kolejnego dnia służby. Na koniec ofiarował swoje życie za Kościół, za swój lud, który uświęcił swoją krwią.

Ten niedościgniony wzór pasterzowania niech będzie motywacją dla wszystkich pasterzy i liderów.

Dzisiejszy dzień niech będzie czasem modlitwy za: Pasterzami, Starszymi Zboru, Ewangelistami, Diakonami, Nauczycielami młodzieży i dzieci. Nie jest to łatwa praca, gdyż że to oni w pierwszej kolejności są przedmiotem ataku przeciwnika.

Módlmy się, aby Bóg wypełniał ich Swoim Duchem i udzielał pokory, cierpliwości, mądrości i wytrwałości. Módlmy się, aby troszczyli się o Kościół, zbory, placówki, poszczególne osoby, ochotnie i z oddaniem. Módlmy się też, aby Bóg otwierał serca nowym osobom, które żyjąc w obecności Bożej zapragną włączyć się do tej pracy.

Apostoł Paweł, skierował do liderów następujące słowa. *„Miejcie pieczę o samych siebie i o całą trzodę, wśród której was duch Święty ustanowił biskupami, abyście paśli zbór pański nabyty własną jego krwią”.* Dz.Ap.20,28

Prześłanie Tesaloniczan

Początki zboru w Tasalonice nie były łatwe. Paweł i Syłas przebywali tam krótko, głosząc Ewangelię. Czytamy, że przez trzy tygodnie w każdy Sabat Paweł korzystając z miejscowej Synagogi, głosił Słowo wykazując, że umarli i zmartwychwstały Chrystus – obiecany Mesjasz – jest tym Jezusem, którego zapowiadały Pisma (DzAp 17,2-3). Skutek był taki, że w Jezusa uwierzyła spora grupa ludzi, przyłączając się do Pawła i Sylasa. Jednak zazdrość Żydów doprowadziła do rozruchów i w konsekwencji zmusiła Pawła i Sylasa do ucieczki z tego miasta.

Jednak owoc tego zwiastowania opisany został przez Apostoła Pawła w Listach do Tesaloniczan. Paweł chlubi się tym zbozem, dając go za przykład innym zborom Bożym. Podkreśla ich wiarę, miłość, wytrwałość w licznych utrapieniach i prześladowaniach. Zwraca uwagę, że Ewangelia, która była tam zwiastowana doszła do nich nie tylko w słowie, lecz także w mocy Ducha Świętego. Spowodowała, że mimo ucisku, przyjęli słowo z radością stając się naśladowcami Pana Jezusa. Stali się zbozem bardzo misyjnym tak, że rozgłosili ewangelię po całej Achai i Macedonii, a wiara w Boga rozkrzewiła się na każdym miejscu.

Achaja i Macedonia były prowincjami Rzymskimi, które składały się z wielu miast i miejscowości. Zbór ten stał się wzorem dla wszystkich wierzących nie tylko w Macedonii i Achai, ale i w innych zborach Bożych. 1 Tes 1,1-10 2Tes 1, 3.4

Niech ten zbór będzie motywacją dla nas wszystkich, którzy znajdujemy się w zborach i placówkach.

Módlmy się o nasze zbory i placówki:

O rozwój duchowy, aby owoc Ducha sprawiał przemiany w życiu każdego uczestnika. Aby nie było problemów międzyludzkich, ale panowało zrozumienie, miłość i wzajemne przebaczenie. Aby Zbory i Placówki były misyjne i oddane w służbie Ewangelii Zbawienia.

Przesłanie światła ciemności

Paweł i Barnaba przebywając na Cyprze, głosili Słowo Boże. Kiedy znaleźli się w miejscowości Pafos, zostali zaproszeni do pewnego człowieka, prokonsula Sergiusza Pawła. Wezwał on Pawła i Barnabę pragnąc posłuchać Słowa Bożego. Przeciwno nim wystąpił jednak pewien fałszywy prorok, czarnoksiężnik Elymas, nie chciał dopuścić do tego, aby Sergiusz Paweł uwierzył w Pana Jezusa. Nadzwyczajna reakcja Pawła, napełnionego Duchem Świętym sprawiła, że czarnoksiężnik oślepnął, a prokonsul uwierzył będąc pod wrażeniem nauki Pańskiej. Dzap 13, 4-12

Na innym miejscu ten sam Paweł pisze: *Gdyż bóg toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich.* Ef 6, 12

Biorąc to pod uwagę, mamy umacniać się w potężnej Mocy Pana i przywdziać całą duchową zbroję bożą. Abyśmy, będąc wyposażeni, mogli prowadzić zwycięskie życie i nie wpadli w zasadzki diabła. Ef 6. 10-20

Pamiętaj! Jesteś uczestnikiem niewidzialnej wojny o twoje życie, życie wieczne! Zbawienie!

Apostoł Juda napisał: *„...abyście podjęli walkę o wiarę, która raz na zawsze została przekazana świętym.”* Juda 1.3

Przeciwnik robi wszystko żebyś nie prowadził zwycięskiego życia w Chrystusie. Więcej, stara się osłabić ciebie w wierze i skierować na inną drogę, najlepiej drogę doczesnego życia, tu i teraz. Jednocześnie stwarza różne problemy i wprowadza w doświadczenia, żeby cię odwrócić od wiary, lub przynajmniej duchowo osłabić. Doświadczamy tego również w pracy z osobami, które słuchają Ewangelii i pragną przyjąć Jezusa, jako swojego Pana. Prowadzą one walkę, duchową walkę i mają przeróżne problemy, które się piętrzą w wielu obszarach ich życia.

Módlmy się dzisiaj:

O nas i Przyjaciół Słowa Bożego.

O Bożą ochronę przed atakami przeciwnika.

O wiarę i moc, która prowadzi do zwycięskiego życia.

O wytrwałość w próbach i doświadczeniach

W szczególny sposób: o przyjaciół i osoby, które pragną przyjąć Jezusa do swojego życia, ochrzcić się, ale napotykać różne przeszkody, jak: Doświadczenia które ich spotykają, osoby które stają na drodze, wątpliwości które się pojawiają, próby przez które przechodzą, itp.

Przeżycie Hiskiasza

„W owych dniach Hiskiasz śmiertelnie zachorował. I przyszedł do niego Izajasz, syn Amosa, prorok i rzekł do niego: Tak mówi Pan: Uporządkuj swój dom, albowiem umrzesz, a nie będziesz żył. Wtedy Hiskiasz obrócił się twarzą do ściany i modlił się do Pana. I rzekł: Ach, Panie! Wspomnij proszę, że postępowałem wobec ciebie wiernie i szczerze i czyniłem to, co dobre w twoich oczach. Następnie Hiskiasz wybuchnął wielkim płaczem. I doszło Izajasa słowo tej treści: Idź i powiedz Hiskiaszowi: Tak mówi Pan, Bóg Dawida, twój ojciec: Słyszałem twoją modlitwę, widziałem twoje łzy. Oto dodam do twoich dni piętnaście lat.” Iz 38, 1-5

Ten wierny Panu Bogu Król, przeszedł przez swoją ciemną dolinę, kiedy dowiedział się, że ma uporządkować swój dom przed śmiercią. A jednak!

Otwarcie swojego serca, skrucha, płacz i wyznanie mogą zmienić już podjęte Boże decyzje i wyroki. To, co odczuwał i przeżywał król, opisane jest w jego modlitwie: psalmie Hiskiasza Iz 38,10-21

Pamiętajmy! Hiskiasz był wiernym człowiekiem, który był blisko związany z Bogiem i uczynił wiele dobrego w Królestwie Judzkim. To bardzo ważne, gdy w czasie doświadczeń, kiedy potrzebujemy Bożej pomocy, będziemy mogli się odwołać do naszego sprawiedliwego i poświęconego dla Pana życia. Możemy uczynić przed Bogiem śluby i postanowienia dotyczące naszego życia. Hiskiasz tak kończył modlitwę: *„O Panie! Wybaw nas! A będziemy grać na strunach przed domem Pana, po wszystkie dni naszego życia.”* Iz 38, 20

Módlmy się w dzisiejszym dniu: o wszystkich chorych, potrzebujących i pragnących uzdrowienia, jak: Anitę Lewandowską, Piotra Wierzbickiego, Jerzego Wochniaka, osoby, które potrzebują pomocy w naszych Zborach i Placówkach.

Módlmy się o dzieci, które chorują w naszej społeczności. Oleńkę Brudny, Łucję Hoffmann, Eneasza Kocjan, Efraima Lachowskiego i innych.

Pamiętajmy o starszych osobach, które chorują i borykają się z trudnościami codziennego życia.

Przesłanie Apostolskie

Apostoł Paweł po czternastu latach działalności wraz z Barnabą i Tytusem udał się do Jerozolimy. Tam spotkał się z apostołami i mówił o swojej pracy wśród pogan. Ustalono wówczas, aby Paweł z Barnabą dalej zwiastowali ewangelię wśród pogan, a bracia z Jerozolimy wśród Żydów. Gal 2,1-9

Pracy ewangelizacyjnej wśród pogan miał towarzyszyć jeszcze jeden cel, o którym Paweł tak pisał: *„Mieliśmy tylko pamiętać o ubogich, czym się też gorliwie zajęłem i co starałem się wykonać.”* Gal 2,10

Na innym miejscu Apostoł Jakub, zwracając się do wierzących pisze: *„Czytaj i nie skalana pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: nieść pomoc sierotą i wdową w ich niedoli i zachować siebie nie splamionym przez świat.”* Jak 1,27

A jeszcze na innym miejscu, w Liście do Hebrajczyków czytamy: *„Pamiętajcie o więźniach, jakbyście współwięźniami byli, o uciskanych, skoro sami również w ciele jesteście.”* Hbr 13, 3

Żyjemy w Kraju, gdzie nie ma głodu, panuje dostatek, mamy wolność sumienia, wyznania i zgromadzeń. Możemy bezpiecznie głosić Ewangelię Zbawienia. Kiedyś było zupełnie inaczej. Wierzący cierpieli niedostatek, byli prześladowani, bici, zamykani w więzieniach, często tracili życie dla wiary i zwiastowanego Słowa o Jezusie. Czytamy o tym w licznych sprawozdaniach biblijnych i pozabiblijnych jak: Dzieje Apostolskie, listy apostołów, czy też z zapisków historycznych. Jednak i w dziś w wielu krajach sytuacja jest podobna. Korea Północna, Chiny, niektóre kraje Afryki, Afganistan, Pakistan, gdzie panuje radykalny Islam - tam chrześcijanie oprócz skrajnego ubóstwa, cierpią prześladowanie dla wiary w Jezusa. Informacje na ten temat publikują miesięczniki: „Głos Prześladowanych Chrześcijan” czy „Open Doors”. Są to wydawnictwa stowarzyszeń, które uczestniczą w służbie prześladowanych chrześcijan i proszą o modlitwę oraz wsparcie dla wykonywanej pracy.

Módlmy się dzisiaj: Za ubogimi, którzy cierpią niedostatek, za sierotami, wdowami, osobami samotnymi w naszym Kraju, które nie mają łatwego życia i potrzebują pomocy. Pamiętajmy też o pomocy, odwiedzinach i wsparciu finansowym. W tym celu w Kościele funkcjonuje służba „TABITA”.

Módlmy się o ubogich i prześladowanych chrześcijan na całym świecie, którzy w sposób szczególny potrzebują wsparcia i modlitwy. Od dłuższego czasu modlimy się i wspomagamy grupę chrześcijan w Pakistanie, którą prowadzi Asma przy pomocy swojego męża Naveeda. Asma od jakiegoś czasu zachowuje Sabat, jest osobą bardzo misyjną, opiekuje się i naucza dzieci ewangelii, niesie pomoc najuboższym, pragnie otworzyć już trzecią placówkę punktu misyjnego. Wspierajmy ich w modlitwie, ale nie zapomnijmy również o pomocy dobroczynnej mając na uwadze słowa Apostoła Pawła: *„W tym wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, należy wspierać słabych i pamiętać na słowa Pana Jezusa, który sam powiedział: Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać aniżeli brać.”* Dz 20,35

Jeżeli ktoś chciałby wesprzeć chrześcijan w Pakistanie, może tego dokonać wpłacając środki na konto TABITY z dopiskiem Pakistan, lub osobiście przekazać dar bratu Adamowi Kocjanowi, który bezpośrednio sprawuje opiekę nad misją w Pakistanie.

25.12

Przesłanie siedmiu dni

Niech ten czas modlitwy będzie podsumowaniem wszystkich siedmiu dni. Jeszcze raz przeczytajmy poszczególne intencje z każdego dnia i prosimy w imieniu Jezusa Chrystusa, aby Dobry Bóg wysłuchał naszych modlitw. Otwórzmy nasze serca prosząc za poszczególnymi intencjami i oddając je w modlitwie naszemu Wszechmogącemu Bogu, który wszystko może.

Pan Bóg w Jezusie Chrystusie, niech wysłucha modlitw i Was błogosławi.

...”módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego” Jak 5,16

„W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych” Ef 6,18